

Me haapavetisten 45-vuotistilaisuus Seurasaassa 31.8.2025

Me haapavetiset vietti 45-vuotisjuhlaa Seurasaassa. Mukana oli 20 osanottajaa. Opas Kallen johdolla tehtiin tunnin kestävä kävelykiertä. Katsottiin tervevene, vesimylly, karjamaja, lialmen pappila, jossa on Museokauppa, Karunan kirkon tapuli ja kirkko. Tapulin alakerrassa oli Haapaveden kirkosta vuonna 1912 siirretty vaivaisukko. Kierros päättyi Seurasaaren Juhlatalolle, jossa alkumaljan jälkeen Paula Peltonen kertoi yhdistyksen alkutaipaleesta ja toiminnasta näihin päiviin saakka. Syötiin maittava juhlaounas ja leivoskahvit. Tilaisuutta jatkettiin sitten kuuntelemalla ja laulamalla Laulu Haapavedelle -laulusta kaksi säkeistöä. Laulu on 70 vuoden ikäinen ja se on esitetty menneenä kesänä Haapavedellä "Kunnan kokoisen kuoron" esittämänä Paakkilan pihalla.

Kuvat Risto Peltonen

Vasemmalla opas Kalle museohenkisesti pukeutuneena

Karunan kirkko

Sauvo, Varsinais-Suomi, 1685–1686, tapuli 1767

Karunan kirkko on ulkomuseon vanhin rakennus. Paroni Arvid Horn rakennutti sen omalle maalleen Sauvon seurakunnan kappelikirkoksi. Nimen *St. Maria Elisabet* kirkko sai Hornin toisen vaimon mukaan. Kirkon ulkoasua on muutettu useita kertoja. Katolle pystytetyt tuuliviirit viittaavat 1773–1774 tehtyihin muutoksiin, joissa kirkko sai nykyisen paanukattoisen asunsa. 1900-luvun alussa Sauvoon rakennettiin kivi-kirkko. Kun vanha puukirkko kävi tarpeettomaksi, se päätettiin siirtää Seurasaareen. Myös kirkon taideteokset saatiin lunastetuksi museoon Antellin valtuuskunnan rahoin. Tapuliin on sijoitettu Haapaveden vaivaisukko. Kirkkomaalla on ulkomuseon perustajan Axel Olai Heikelin ja hänen vaimonsa Marian hauta. Karunan kirkkoa käytetään edelleen kesäaikaan kirkollisiin toimituksiin.

Vaivaisukko on siirretty Seurasaaren ulkomuseoon Pohjois-Pohjanmaalta, Haapaveden kirkosta vuonna 1912. Vaivaisukot kuuluvat länsisuomalaiseen perinteeseen ja niiden avulla on kerätty rahaa köyhäinhoitoon. Ukot sijoitettiin yleensä ulos kirkkomaalle ihmisten kulkureittien varsille tai kirkon länsioven läheisyyteen muistuttamaan yhteiskunnan vähäosaisista.

LAULU HAAPAVEDELLE

Jaakko Ritola, kotis

31.7.1913

Jaakko Ritola tuli Haapaveden kirkon kirkonmänsärunon, Laulu Haapavedelle, ja rovastinrouva Helvi Mäntylä sen suosituksi kotisääntöraavaa.¹⁾

Ollessaan koti polkupyörällä yhä hiihtolista ja polvi kansanopisto! Laulu Haapavedelle sitä opiston to-lehteen mitakin

Jaakko Ritola harras kunnan ja raitti lähijärvi

Laulu Haapavedelle

(säv. Helvi Mäntyyvaara, san. Jaakko Ritola)

1. Haapavesi, kotiseutu, kaunis kolkka Pohjanmaan, sua, synnyinkehtoani, laulullani kiittää saan. Sain mä nähdä päivänvalon sinun korpeis kätöksissä. Siellä jossain syttyi kerran sinun poikas elämä.
2. Leikin kaikki lapsuusleikit karuimmilla kankailla. Kun mä vartuin vanhemmaksi, kuokin sinun korpias. Sua, kaunis Haapavesi, aina tahdon rakastaa. Jos mä kuljen kuinka kauas, kerron sinun kunniaas.
3. Muistan aina keväimesi, järven jää kun irtaantuu. Ihanat on syksyiiltä, aalloilla kun välkky kuu. Kirkkaan kesäs ihanuutta ei voi outo aavistaa, eikä luontos tenhovoimaa onnellisna omistaa.
4. Sittenkin on mielestäni talves kaikkein kaunehin. Valkohankeis kimmeltäissä kuusikoissa hiihtelin. Kuuraisena ikihonka seisoi siellä kankaallaan. Koivu talven morsianna kaunis huurre hurahti.
5. Tämän kaiken nähtyäni Et voi kolkkaa kauniin. Sua, kaunis Haapavesi, kiittää laulullani.

